

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1931	Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω 6 Μαρτίου 2016 ἑσπ.	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα

Θὰ σὰς διηγηθῶ, ἀγαπητοί μου, κάτι. Στὴν ἀρχὴ θὰ σὰς κάνη ἴσως νὰ γελάσετε. Ἄλλ' ἐὰν προσέξετε τὴ βαθύτερη ἔννοιά του, τότε **τὸ γέλιο σας θὰ μεταβληθῇ σὲ κλάμα.**

Ἕνας εἶχε μιὰ μαϊμοῦ καὶ τὴν ἔμαθε νὰ χορεύη. Τὴ στόλισε σὰ νύφη καί, γιὰ νὰ μὴ φαίνεται ἡ ἄσχημη ὄψι της, ἔφτιαξε μιὰ ωραία γυναικεία μάσκα ποὺ σκέπαζε ὅλο τὸ κεφάλι της. Τὴν ἔφερε στὴν πλατεῖα τῆς πόλεως καὶ τὴν ἔβαλε νὰ χορέψῃ. Μαζεύτηκε κόσμος πολὺς. Ἡ μαϊμοῦ - νύφη χόρευε καὶ τοὺς πιὸ ἰδιοτρόπους χοροὺς καὶ λυγίζοταν μὲ τόση ἐπιδεξιότητα, ὥστε ὅσοι τὴν ἔβλεπαν τὴ θαύμαζαν καὶ νόμιζαν ὅτι εἶνε ἄνθρωπος. Κάποιος ὅμως, ποὺ ἤξερε ὅτι ἡ χορεύτρια δὲν εἶνε ἄνθρωπος καὶ δὲν ἀνεχόταν νὰ βλέπῃ τὰ πλήθη ν' ἀποθεώνουν ἓνα κτῆνος, ἀποφάσισε ν' ἀποκαλύψῃ τὴν ἀπάτη καὶ ἔκανε τὸ ἔξης. Ἐπειδὴ οἱ μαϊμοῦδες ἀγαποῦν πολὺ τὰ μύγδαλα, ἐκεῖ ποὺ ἡ μαϊμοῦ - νύμφη χόρευε κι ὁ κόσμος χειροκροτοῦσε κι ὁ κύριός της χαιρόταν, ὁ φίλος μας ρίχνει ἐμπρὸς στὰ πόδια της μερικὲς χουφτες μύγδαλα. Αὐτὸ ἔφτασε γιὰ νὰ γίνουν τὰ ἀποκαλυπτήρια. Ἡ χορεύτρια, μόλις εἶδε τὰ μύγδαλα, ἄλλαξε στὴ στιγμή· ξέχασε καὶ τὸν κύριό της καὶ τὸν κόσμο καὶ τὴ δόξα, τὰ πάντα, καὶ ὠρμησε στὰ μύγδαλα. Κ' ἐπειδὴ ἡ μάσκα τὴν ἐμπόδιζε νὰ τὰ φάῃ, τὴν ἔσχισε μὲ τὰ νύχια της, τὴν ἔκανε κομμάτια, τὴν πέταξε μακριά, καὶ τότε **φάνηκε τί ἦταν· μαϊμοῦ καὶ ὄχι ἄνθρωπος!** Ὅλοι ἄρχισαν νὰ γελοῦν καὶ νὰ καγχάζουν γιὰ τὸ πάθημά της.

Τὸ παράδειγμα αὐτὸ (ποὺ σημειωτέον τὸ ἀναφέρει στὸ τέλος μιᾶς σπουδαίας ὁμιλίας του καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἐπίσκοπος Νύσσης, ἀδελφὸς τοῦ Μ. Βασιλείου) τὸ ἀναφέρω διότι νομίζω ὅτι **εἶνε μιὰ ζωηρὰ εἰκόνα τῆς σημερινῆς πραγματικότητος.**

ἽΟ σημερινὸς ἄνθρωπος, ἀγαπητοί μου, στὴν

ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὸν πρωτόγονο. Δὲν ζῆ ὅπως ἐκεῖνος· δὲν κατοικεῖ σὲ σπηλιὲς καὶ δάση, δὲν φοράει δέρματα ζώων, δὲν κρατᾷ ρόπαλα καὶ πέτρινα μαχαίρια. Ὁ σημερινὸς ἄνθρωπος ἐξελίχθηκε. Ἐφῆσε τὶς σπηλιὲς καὶ τὰ παρθένα δάση στὰ θηρία, κι αὐτὸς, ἐξημερωμένος τάχα, κατέβηκε σὲ κέντρα πολιτισμοῦ. Κατοικεῖ σὲ μέγαρα, πολυκατοικίες, οὐρανοξύστες μὲ ὅλα τὰ κομφορ γιὰ μιὰ ἄνετη ζωὴ. Φοράει ροῦχα πολυτελῆ, ἐκπαιδεύεται σὲ πλῆθος ἐκπαιδευτήρια, μαθαίνει νὰ γράφῃ, νὰ μιλήῃ διάφορες γλῶσσες, νὰ τραγουδάῃ, νὰ παίξῃ ὄργανα, νὰ χορεύῃ, νὰ πετᾷ στὰ σύννεφα, νὰ κατεβαίνῃ στὰ βάθη τῆς θαλάσσης, νὰ ταξιδεύῃ... Καὶ **φαντάστηκε ὁ ταλαίπωρος, ὅτι ἔτσι ἐκπολιτίσθηκε,** ὅτι δὲν ἔχει σχέσι πιά μὲ τοὺς ἀγρίους ποὺ κατοικοῦν σὰν θηρία στὶς ἔρημες ἐκτάσεις τῆς Ἀφρικῆς, τῆς Ἀμερικῆς καὶ τῆς Ἀσίας.

Ἄλλὰ ὁ πολιτισμὸς αὐτὸς, γιὰ τὸν ὁποῖο καυχᾶται, δὲν ἦταν ὁ ἀληθινὸς πολιτισμὸς. Δὲν προχώρησε στὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως, δὲν ξερρίζωσε τὰ πάθη του, δὲν τὸν ἠμέρωσε, δὲν τοῦ ἐξευγένισε τὴν καρδιά. Ἄρκεσθηκε στὴν ἐπιφάνεια. Τοῦ φόρεσε μιὰ μάσκα, τοῦ ἔδειξε τὸν καθρέφτη καὶ τοῦ εἶπε· «Βλέπεις πόσο σὲ μεταμόρφωσα; Δὲν εἶσαι πιά ὁ πρωτόγονος ποὺ τρεφόταν μὲ ρίζες καὶ φλοῦδες δέντρων. Δὲν τρέμεις πιά τὴ φύσι· μὲ τὴ δύναμί μου τὴ δάμασες. Τὰ πανεπιστήμιά μου σὲ φώτισαν. Πέταξες ἀπὸ πάνω σου προλήψεις καὶ δεισιδαιμονίες αἰώνων. Σὲ ἀνέβασα στὸν κολοφῶνα τῆς δόξης. Εἶσαι ἄξιος θαυμασμοῦ. Εἶσαι ὁ ἄνθρωπος τοῦ συγχρόνου αἰῶνος, ὁ ὑπεράνθρωπος. Λαοὶ καὶ ἔθνη, μιμηθῆτε τον». Αὐτὸς **εἶνε ὁ ἄνθρωπος μὲ μάσκα.**

Ἄλλ' αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος. Εἶνε **ὅλο ἀπάτη.** Κι ὅπως μερικὰ μύγδαλα ἔφτασαν γιὰ νὰ ξεσκεπαστῇ ἡ μαϊμοῦ ποὺ κρυβόταν κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα, ἔτσι καὶ διάφορα γεγονότα τῆς καθημερινῆς

ζωής φτάνουν για να γίνουν **τὰ ἀποκαλυπτήρια**, να ξεσκεπάσουν τους ανθρώπους και να φανερώσουν την πραγματική τους φύσι. Θέλετε παραδείγματα; Ἄς ἀναφέρω δυο - τρία.

● **Νά ἕνας νέος.** Φοίτησε πέντ' - ἕξι χρόνια στο πανεπιστήμιο, ἄκουσε παραδόσεις καθηγητῶν, μελέτησε βιβλιοθήκες, ἔδωσε ἑξετάσεις, πήρε τὸ δίπλωμα καὶ τώρα ὡς **γιατρός** ἐγκαταστάθηκε σὲ μιὰ ἐπαρχιακὴ πόλι. Σπουδαῖος ἄνθρωπος! θὰ πῆτε. Καὶ ὅμως ἀπατάσθε. Κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα τῆς ἐπιστήμης κρύβεται μιὰ κοινωνικὴ τίγρις. Αὐτὸς ποὺ ἔξασκεῖ τὸ πιὸ φιλόανθρωπο ἐπάγγελμα, ποὺ ἀποστολὴ ἔχει νὰ προστατεύῃ καὶ ὄχι νὰ θανατώνῃ τὴ ζωὴ, αὐτὸς ποὺ ἔδωσε τὸν ἱπποκράτειο ὄρκο ὅτι ποτέ δὲν θὰ μεταχειρισθῇ τὴν ἐπιστήμη του γιὰ νὰ ἐγκληματίσῃ κατὰ τῆς ζωῆς, μεταβάλλεται τώρα σὲ ἐγκληματία. Λίγα «μύγδαλα», λίγες λίρες, ἂν τοῦ ῥίξῃ πλούσιος πελάτης, ξεχνάει τὰ πάντα καὶ κάνει ἔκτρωσι, σκοτώνει παιδί, βιάζει τὰ χέρια του σὲ αἷμα. Εἶνε ἰκανὸς νὰ μεταβάλῃ τὴν κλινικὴ του σὲ σφαγεῖο, ἄρκει ὁ ἄνθρωπος νὰ πάρῃ τὰ «μύγδαλά» του, τὰ λεφτά! Αὐτὰ τὸν τρελλοῦν, ἢ μᾶλλον ἢ πλεονεξία, ἢ πονηρὴ του φύσι, τὴν ὁποία ἢ ἐπιστήμη δὲν μπόρεσε νὰ μεταβάλῃ. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔμεινε θηρίο κάτω ἀπὸ τὴ μάσκα τῆς πλέον φιλοανθρώπου ἐπιστήμης.

● **Βλέπετε τὸν ἄλλο;** Κατέχει μεγάλη θέσι, εἶνε **ἀνώτατος ὑπάλληλος τοῦ κράτους**. Ἀντιπροσωπεύει στὴν ἐπαρχία μιὰ ἔνδοξη Ἑλλάδα. Καὶ θὰ ἴπρεπε γι' αὐτὸ νὰ εἶνε παράδειγμα ἀρετῆς, ἠθικὸ μετέωρο. Καὶ ὅμως· ἂν παρουσιαστοῦν «μύγδαλα», ἂν στὸ γραφεῖο του εἰσέλθῃ ἁμαρτωλὸ γύναιο ἰκανὸ νὰ ἠλεκτρίζῃ τὶς κατώτερες ὀρμές, τότε ὁ ὑψηλὸς αὐτὸς κύριος, ὁ ἀκατάδεκτος, λησμονεῖ τὰ πάντα, τὸν βλέπετε νὰ πέφτῃ χαμηλὰ καὶ γελοῦν μαζί του καὶ μικρὰ παιδιά. Ἔπεσε ἢ μάσκα καὶ φάνηκε ὁ πίθηκος, ἔστω κι ἂν φορᾷ χρυσᾶ διάσημα.

● Ἄλλ' ἐκεῖνο ποὺ ἔγινε ἀφορμὴ νὰ πέσουν ὅλες οἱ μάσκες καὶ νὰ ξεσκεπασθῇ ὅλη ἡ ἀγριότης τοῦ σημερινοῦ «πολιτισμοῦ» ἦταν ὁ τελευταῖος παγκόσμιος πόλεμος. Αὐτὸς ἔφερε στὴν ἐπιφάνεια ὅ,τι κρυβόταν ἐπιμελῶς στὶς καρδιὲς τῶν δῆθεν πολιτισμένων. Ὁ ἔωσφόρος ἔρριξε ἄφθονα τὰ «μύγδαλά» του, ὅλα δηλαδὴ ἐκεῖνα ποὺ γαργαλίζουν τὰ ἐγκληματικὰ ἔνστικτα τοῦ κτήνους, καὶ ἄνθρωποι ποὺ ἔλεγες ὅτι ἔχουν φθάσει στὴν κορυφὴ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ εἶχαν ἀξίωσι νὰ κυβερνήσουν ὅλο τὸν πλανήτη καὶ νὰ δημιουργήσουν νέα τάξι πραγμάτων, ξαφνικὰ πέταξαν τὶς μάσκες τους καὶ συντεταγμένοι σὲ **ἀγέλες θηρίων** πλημμύρισαν τὴν

Εὐρώπη καὶ διέπραξαν φρικιαστικὰ ἐγκλήματα· τὰ διέπραξαν δημοσίᾳ, μπροστὰ σὲ ὄλους. Καὶ ἦταν οἱ ἐγκληματίες αὐτοὶ ὄχι καννίβαλοι ἀλλὰ Εὐρωπαῖοι, ἀπόφοιτοι πανεπιστημίων καὶ ἀκαδημιῶν. Ὁ πόλεμος τοὺς ξεσκέπασε. Τὸ ὄνομά τους θὰ μείνῃ στὴν ἱστορία ὡς συνώνυμο τῶν ἀγριωτέρων θηρίων τῆς ζούγκλας.

* * *

Ὁ ἄνθρωπος, ἂν ἢ πονηρὴ φύσι του δὲν ὑποστῇ μεταβολή, σὲ ὅποια ἐποχὴ κι ἂν ζῇ, στὸ βάθος μένει ὁ ἴδιος, ἀγριος καὶ ἐγκληματικός. Ἀλλὰ ποιά δύνამις εἶνε ἰκανὴ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἐσωτερικὸ αὐτὸ θαῦμα; τὰ σχολεῖα; τὰ πανεπιστήμια; οἱ στρατοὶ; τὰ νέα ὄπλα; ἢ βόμβα τοῦ ἀτόμου; τὰ διάφορα κοινωνικὰ συστήματα; τὰ Ἠνωμένα Ἔθνη; Ὅλ' αὐτὰ δὲν ἀγγίζουν τὰ βάθη τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, δὲν φτάνουν στὸ ἀόρατο ἐκεῖνο σπήλαιο, τὸ ὑποσυνείδητο, ὅπου ὁ ἄνθρωπος τρέφει τὰ ἀγριώτερα θηρία, **τὰ πάθη. Ποιά δύνამις** εἶνε ἰκανὴ νὰ τὰ συλλάβῃ, νὰ τὰ δαμάσῃ, νὰ τὰ νεκρώσῃ, νὰ τὰ ἐξοντώσῃ, ὥστε νὰ μὴν ἀκούγωνται οἱ βρυχηθμοὶ τους;

Ἄν θέλῃς, ἀδελφέ, τὴν ἀπάντησι, ἄνοιξε τὸ Εὐαγγέλιο στὸ κατὰ Λουκᾶν, κεφ. 23, στίχ. 39-43. Ἐκεῖ θὰ δῆς ὅτι **ἕνας ληστής**, ποὺ τὴν ψυχὴ του δὲν μπόρεσε νὰ δαμάσῃ ὅλη ἢ Ῥωμαϊκὴ αὐτοκρατορία, ξαφνικὰ δέχεται **θεῖα μεταβολή**, κι ἀπ' τὴν καρδιά του βγαίνει ἢ προσευχὴ τῆς μετανοίας· «*Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου*» (Λουκ. 23,42). Τὸ θηρίο, ποὺ ζοῦσε μέσα του, δέχθηκε θανάσιμο χτύπημα, ἐξέπνευσε **ἐμπρὸς στὸ σταυρὸ**, καὶ γεννήθηκε ἕνας νέος ἄνθρωπος. Μεταβολὴ ὑπερφυσικὴ.

Αὐτὸ τὸ θαῦμα τοῦ Γολγοθᾶ πρέπει νὰ ἐπαναληφθῇ σὲ ὄλους. Ἄλλ' **ὁ ἄνθρωπος εἶνε ἐλεύθερο ὄν, ἀντιδρᾷ** στὴν ἐπίδρασι τοῦ σταυροῦ, δὲν θέλει νὰ ταπεινωθῇ καὶ ν' ἀσπασθῇ τὰ ἄχραντα πόδια τοῦ Ἐσταυρωμένου· αὐταπατᾶται ὅτι μόνος του μὲ δικά του μέσα θὰ ἐκπολιτισθῇ, θὰ ἐξημερωθῇ. Καὶ ὅσο ἐξακολουθεῖ ἢ τραγικὴ αὐτὴ ἀπάτη καὶ ἢ θεῖα χάρις, ἐξ αἰτίας του, μένει ἔξω ἀπ' τὶς καρδιές, ἢ μεταβολὴ δὲν γίνεται. Ἡ ἀνθρωπότης, παρὰ τὸν πολιτισμὸ καὶ τὰ συστήματα, τὶς μάσκες μιᾶς φαινομενικῆς εὐγενείας, στὸ βάθος θὰ εἶνε ἀγέλη θηρίων, ποὺ μὲ πρώτη εὐκαιρία θὰ ἐκπηδοῦν ἀπὸ τὶς καρδιὲς καὶ θὰ κατασπαράζουν.

Ἄνθρωποι, καταλάβετε το· μὲ μάσκες δὲν σώζεται ἢ κατάστασι. Χρειάζεται **ἀλλαγὴ καρδιάς**, καὶ τὴν καρδιά μπορεῖ νὰ τὴν ἀλλάξῃ μόνον ὁ Κύριος, ποὺ ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ σταυροῦ μᾶς φωνάζει· Δῶστε μου τὴν καρδιά σας, νὰ τὴ μεταβάλω ἀπὸ τώρα σὲ παράδεισο!

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**